

MYŚL NA TYDZIEŃ

Chrześcijanin to człowiek żyjący w ciągłym dziękczynieniu za wielkie rzeczy, które Bóg nam czyni.

Bp Andrzej Suski

Płomyk nadziei

Jest Ktoś, kto pragnie dla każdego z nas szczęścia, szczęścia bez miary. On zapewnia, że dla wszystkich przygotował miejsce w królestwie. Tam już nie będziemy łaknąć ani pragnąć, nie porazi nas słońce ani żaden upał, bo paść nas „będzie Baranek, który jest pośrodku tronu”. On poprowadzi do źródeł wód życia, otrze każdą łzę z oczu (por. Ap 7, 16-17) i obdarzy pokojem. Z aniołami będziemy oddawali pokłon Bogu, wielbiąc Go: „Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i potęga Bogu naszemu na wieki wieków!” (Ap 7, 12). Ta rzeczywistość jest udziałem tych, którzy oglądają Boga twarzą w twarz. Ponadto na to, aby wejść do nieba oczekują dusze i pokutują w czyśćcu. My natomiast wdrujemy do niebieskiej ojczyzny.

Wobec tajemnicy świętych obcowania stajemy w uroczystość Wszystkich Świętych i wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych. Z zadumą i wdzięcznością zapalamy płomyk nadziei na grobach bliskich. Modlimy się i uczestniczymy w Mszach św. na cmentarzach Torunia i w miejscowościach naszej diecezji. Dziękujemy Bogu za ich życie; przeszłość, teraźniejszość i przyszłość składamy w Jego miłosierne dłonie. W tych, którzy osiągnęli zbawienie, widzimy orędowników u Boga, i tym, którzy pokutują, przychodzimy z pomocą.

Beata Pieczykura

Koncert „Iuxta crucem” odbył się w niekonsekwentnym jeszcze kościele pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy

MUZYKA NOWYCH ŚWIĄTYŃ

Zakończyła się 2. edycja Festiwalu Muzyki Sakralnej Musica Vera, odbywającego się w Toruniu pod hasłem: „Muzyka nowych świątyń”. Organizatorem festiwalu jest parafia rzymskokatolicka pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego, a współtwórcami ks. kan. Mariusz Klimek, proboszcz, Ewelina Głowińska i Paweł Głowiński, który pełni funkcję dyrektora artystycznego. Tegoroczna edycja Musica Vera została objęta honorowym patronatem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy

EWELINA GŁOWIŃSKA

Założeniem festiwalu jest promowanie muzyki sakralnej w nowych, niegotyckich kościołach Torunia, które będąc w oddaleniu od centrum miasta, często są pomijane jako potencjalne miejsca organizacji koncertów. Musica Vera po raz drugi weszła do nowych świątyń i znów zebrała wspaniałe żniwo w postaci setek słuchaczy.

W tym roku muzyka sakralna pojawiła się w siedmiu różnych odsłonach; poszczególne wydarzenia odbywały się w kolejne soboty. 16 września przeżywalismy inaugurację pod znakiem muzyki symfonicznej. Orkiestra Koncertowa Wojska Polskiego wraz z solistami i Chórem Akademickim Uniwersytetu Warszawskiego

wykonała pompatyczną „Missa pro Patria” („Msze za Ojczyznę”) Pawła Łukaszeńskiego. Idealny do tego okazał się kościół pw. św. Maksymiliana M. Kolbego, który dzięki swojej kubaturze mógł pomieścić bardzo liczną publiczność, a tamtejsza akustyka podkreśliła walory

dokończenie na str. V

DO ŚWIĘTEJ LIPKI I GIETRZWAŁDU

Pielgrzymka maryjna

Wpisując się w obchody uczczenia 140. rocznicy objawień maryjnych w Gietrzwałdzie, z parafii pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Toruniu 1 października wyruszyła pielgrzymka autokarowa. Plan pielgrzymki obejmował nawiedzenie sanktuarium Matki Bożej w Świętej Lipce oraz sanktuarium Matki Bożej Gietrzwałdzkiej. Opiekunem grupy czterdziestu pięciu osób byli ks. Łukasz Meszyński i s. Jędrzeja ze Zgromadzenia Karmelitanek Dzieciątka Jezus.

W Świętej Lipce gościliśmy na noclegu w domu pielgrzyma „Betania”, by następnego dnia udać się do bazyliki pw. Matki Bożej Lipskiej i pokłonić się Jej w wizerunku Matki Bożej Śnieżnej (kopia tego obrazu znajduje się w ołtarzu głównym), wysłuchać koncertu organowego i prelekcji o historii sanktuarium. Bazylika w Świętej Lipce to perła baroku i robi ogromne wrażenie. To jednak przede wszystkim miejsce, w którym Maryja w szczególny sposób pomaga swoim dzieciom, uzdrawiając chorych i wyprasząc wiele łask dla tych, którzy szukają Jej pomocy. Ze Świętej Lipki udaliśmy

Pielgrzymi w kościele w Gietrzwałdzie

się do Gietrzwałdu, gdzie odprawiliśmy nabożeństwo Drogi Krzyżowej, podczas której ks. Łukasz wprowadził nas w przeżycie męki Pana Jezusa i współcierpienia Jego Matki.

Po posiłku w Domu Pielgrzyma udaliśmy się na miejsce objawień, gdzie Maryja ukazywała się i rozmawiała z dwiema wizjonerkami – 13-letnią Justyną i 12-letnią Barbarą. Króluje tam figura Matki Bożej oraz znajduje się kawałek drewna z drzewa, na którym ukazywała się Maryja. Następnie

udaliśmy się do kościoła, gdzie wysłuchaliśmy historii objawień Maryi w tym miejscu, modliliśmy się ze zgromadzonymi w świątyni parafianami i pielgrzymami Koronką do Miłosierdzia Bożego, a wieczorem uczestniczyliśmy w nabożeństwie różańcowym i Mszy św.

Pielgrzymka to był czas poświęcony Maryi i Jej Synowi. Wierzymy, że przyniesie obfite, dobre owoce. Dziękujemy Bogu i ks. Łukaszowi za ten błogosławiony czas.

Magdalena i Mariola

PIELGRZYMKA

Na maryjnym szlaku

Wświęto Matki Bożej Różańcowej 7 października 48-osobowa grupa pątników z Turzyna, Gostkowa, Kamionek Wielkich, Kamionek Małych oraz Gronowa udała się na pielgrzymkę do sanktuarium Matki Bożej Gietrzwałdzkiej, gdzie od 27 czerwca do 16 września 1877 r. trwały objawienia Matki Bożej. W miejscu, w którym dzieciom ukazywała się Matka Boża, umieszczona została kapliczka z figurą Maryi. Ze źródła pobłogosławionego przez Matkę Bożą pielgrzymi od lat czerpią wodę, która przynosi ulgę cierpiącym i liczne uzdrowienia. 10 września 1967 r. papież Paweł VI zezwolił na uroczystą koronację obrazu, której dokonali Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński, kard. Karol Wojtyła i bp Józef Drzazga.

Pielgrzymce – zorganizowanej przez Urszulę Kołtun oraz Maję Gumowską – przewodniczyli ks. kan. Feliks Wnuk-Lipiński oraz ks. kan. Roman Bartoszewski. Pątnicy po modlitwie

Pątnicy przy cudownym źródleku

przy cudownym źródleku czerpali z niego wodę, aby zawieźć ją do swoich domów. Następnie na Błoniach Gietrzwałdzkich odprawili Drogę Krzyżową, a w bazylice uczestniczyli w Mszy św.,

której przewodniczył bp Antoni Dydycz. W drodze powrotnej łączyli się w modlitwie z uczestnikami „Różańca do granic”.

Urszula Kołtun

ŚWIERCZYNKI – PIGŻA

Dzień Seniora

Dzień Seniora obchodzony jest po to, abyśmy dostrzegali osoby starsze i dołożyli wszelkich starań w celu zapewnienia im godnego życia. Działania na rzecz osób starszych podejmuje także sołectwo z Pigży, które 7 października zorganizowało Dzień Seniora.

Rozpoczęciem spotkania była Msza św., na której zgromadziliśmy się w kościele pw. Świętych Janów w Świerczynkach. Eucharystii przewodniczył proboszcz ks. Piotr Stefański, który zawierał Bogu seniorów. W słowie Bożym mówił on, że to właśnie osoby starsze są najwierniejszą publicznością Pana Boga. Młodzi mają na głowie szkołę, pracę, miłość, czasami konflikt pokoleń. Natomiast starsze pokolenie na pierwszym miejscu stawia Kościół. Przychodzą rano, w południe, wieczorem, klęczą cierpliwie i modlą się, bo ufają, że Jezus ma zawsze dla nich czas i wysłucha ich błagań. Na zakończenie Ksiądz Proboszcz złożył wszystkim zgromadzonym seniorom życzenia i udzielił Bożego błogosławieństwa.

Katarzyna Umińska

Uczestnicy spotkania w kościele w Świerczynkach

Po Eucharystii zaproszeni goście udali się na przyjęcie do Szkoły Podstawowej w Pigży. Tam panie z Koła Gospodyń Wiejskich czekały z obiadem, tortem, kawą. Tam też odbył się spektakl pt. „Wyspa marzeń... czyli... Hawaje po polsku” w wykonaniu grupy teatralnej Deja vu z Warszawy pod kierownictwem Hanny Wojnowskiej. Spotkanie poprowadzili animatorzy Danuta Pawłowska i Sebastian Podkański z Centrum Kultury w Łubiance.

W imieniu seniorów z sołectwa Pigża dziękuję ks. Piotrowi Stefańskiemu za dar Eucharystii, a sołtys Beacie Lasek za organizację spotkania. Życzę wszystkim seniorom pogody ducha i wszelkich łask Bożych, bo jak powiedział św. Jan Paweł II: „Starzenie się nie jest złem, któremu trzeba się podporządkować, jest powołaniem, na które trzeba umieć odpowiedzieć”.

Katarzyna Umińska

TORUŃ

Święto Jedności

Wspólnoty Odnowy w Duchu Świętym Diecezji Toruńskiej 7 października w kaplicy szkolnej przy parafii pw. św. Józefa w Toruniu przeżywały Święto Jedności, które organizowane jest co 2 lata. W takim dniu zjeżdżają się członkowie wszystkich wspólnot, aby cieszyć się sobą, wymienić doświadczenia, budować jedność diecezjalną. Warto nadmienić, że w diecezji toruńskiej funkcjonuje 15 wspólnot i grup modlitewnych, które chcą wzrastać w charyzmie Odnowy w Duchu Świętym. W spotkaniu udział wzięli także ks. kan. Józef Kiełpiński, proboszcz z Płowęża, egzorcysta, zastępca koordynatora diecezjalnego, oraz o. Łukasz Baran, redemptorysta.

W trakcie spotkania ks. Andrzej Kowalski dzielił się przesłaniem z obchodów złotego jubileuszu Odnowy w Duchu Świętym, który odbył się w Rzymie z udziałem Ojca Świętego Franciszka w czerwcu br. Przemówienia papieża i kaznodziei domu papieskiego skierowane w tym czasie jubileuszowym uświadamiają, jak Bóg działa w Kościele i poprzez Kościół, a także wytyczają jasne perspektywy i zadania przed grupami i wspólnotami, aby rozwijały się i pomnażały duchowe dobra, którymi Bóg je obdarzył.

Mirosława Redlewska

Uczestnicy Święta Jedności

Od początku było jasne, że ten Dzień Jedności chcemy przeżywać razem z wieloma rodakami, a także członkami naszych wspólnot, które aktywnie zaangażowały się także w inicjatywę „Różańca do granic”, dlatego też przeżywalismy w duchowej łączności Mszę św. oraz trwalismy od godz. 14 w kościele pw. św. Józefa w Toruniu na Różańcu.

Mirosława Redlewska

Sprostowanie

W numerze 43. „Głos z Torunia” (na stronie 2.) w informacji na temat Pielgrzymki Małżeństw i Rodzin na Jasną Górę błędnie podaliśmy autora tekstu. Jest nim Bożena Szwechowicz. Za błąd przepraszamy.

Redakcja

W parafii pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Toruniu wierni wraz z kapłanami i gośćmi świętowali szczególnie, bo potrójny jubileusz: 35. rocznicę kanonizacji św. Maksymiliana, 35. rocznicę wmurowania kamienia węgielnego pod budowę kościoła oraz 15. rocznicę jego konsekracji

JAN MURAWSKI

Kościół pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Toruniu

Zdjęcia: Leonard Wiśniewski

U ŚW. MAKSYMILIANA

W świątyni licznie wypełnionej wiernymi 10 października uroczyste Msze św. celebrowali pierwsi wikariusze tej parafii – ks. kan. Marian Zbrojski (obecnie proboszcz parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Koszelewach) i ks. kan. Zbigniew Markowski (obecnie proboszcz parafii pw. Świętego Tomasza Apostoła w Nowym Mieście Lubawskim), który również głosił słowo Boże. Księża przybliżyli wiernym mało znane zdarzenia związane z budową świątyni oraz pierwszych lat kapłaństwa przeżytych w tej parafii. Na wieczornej Eucharystii nie zabrakło budowniczego kościoła ks. prał. Andrzeja Klempa,

emeryta i rezydenta parafii, którego obecność nagrodzono brawami i życzliwym słowem. Uczestnicy dziękowali Bogu za liczne piękne dary, którymi Bóg obdarzył mieszkańców toruńskiego osiedla Na Skarpie.

Historia

Kanonizacja Maksymiliana Kolbego odbyła się w Rzymie 10 października 1982 r. Dokonał jej papież św. Jan Paweł II. W tym wydarzeniu brał udział proboszcz nowo powołanej parafii ks. prał. Andrzej Klemp, który z katakumb św. Kaliksta, z niszy grobowej św. Maksyma, przywiózł marmuro-

wy kamień. Wcześniej, tego samego roku, przystąpiono do realizacji projektu budowy kościoła. Przygotowano fundamenty kościoła i po powrocie z Rzymu jeszcze tego samego miesiąca ten kamień jako kamień węgielny wznoszonej świątyni bp Marian Przykucki wmurował w jej południową ścianę. 20 lat później bp Andrzej Suski konsekrował kościół.

Świątynię od początku wznoszono z zaangażowaniem wiernych i kapłanów w bardzo trudnych warunkach. Budowa przypadła na pierwsze lata stanu wojennego. Piętrzące się przeszkody, braki materiałowe, kadrowe, techniczne, odcisnęły piętno na wyglądzie kościoła, który dziś nadal wymaga szczególnej troski parafian i obecnego proboszcza ks. kan. Mariusza Klimka.

Teraźniejszość

Każda świątynia, choćby najpiękniejsza, ale pozbawiona wiernych traci swoje znaczenie, zamienia się w obiekt muzealny i nie przynosi owocu, o który zabiega jego Pan. Ta świątynia przynosi owoc, który mieści się w ludzkim sercu, i ten widoczny wyrażany przez kapłańskie posługi: Msze św., nabożeństwa, sakramenty, odwiedziny chorych z Najświętszym Sakramentem, pogrzeby. Tym owocem są również działające

aktywnie parafialne struktury, pielgrzymki, dzieła charytatywne. Tuż obok kościoła powstało Centrum Pielęgnacji Caritas i Dom Zakonny Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus. Od pierwszych lat powstania parafii, od 8 grudnia 1982 r., codziennie o godz. 6 śpiewa się Godzinki. Tu narodziła się i nadal cieszy zainteresowaniem wiernych miasteczka minipielgrzymka nawiedzająca toruńskie świątynie w duchowej łączności z pielgrzymującymi na Jasną Górę. Jej zakończenie co roku ma miejsce właśnie w tej świątyni 14 sierpnia, w dzień uroczystości odpustowej ku czci św. Maksymiliana. Parafia jest też organizatorem rozwijającego się Festiwalu Muzyki Sakralnej Musica Vera – „Muzyka nowych świątyń”, który przez ponad miesiąc syci nasze serca bogactwem duchowych przeżyć. Nie byłoby tego wszystkiego, gdyby nie powstała parafia i gdyby nie wybudowano świątyni, która jest centrum jej życia.

Wszystkim członkom wspólnoty pw. św. Maksymiliana M. Kolbego i pozostałych parafii Kościoła rzymskokatolickiego życzyć: Niech ścieżka, którą przemierzamy do kościoła, głęboko zachowa się w naszej pamięci, abyśmy z radością i wdzięcznością mogli do niej powracać we wspomnieniach teraz i w wieczności zbawionych. ■

Uczczenie relikwii św. Maksymiliana przez kapłanów. Od lewej: ks. kan. Mariusz Klimek, ks. prał. Andrzej Klemp, ks. kan. Zbigniew Markowski i ks. kan. Marian Zbrojski

MUZYKA NOWYCH ŚWIĄTYŃ

dokończenie ze str. I

wykonywanej muzyki. Dodatkowym atutem była obecność na koncercie kompozytora – Pawła Łukaszewskiego.

Muzyka i modlitwa

Tydzień później w kościele pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa na Rubinkowie II przeżywalismy koncert poświęcony Matce Bożej. Tematyka została wybrana z racji obchodzonych w tym roku kilku ważnych rocznic związanych z Maryją, m.in. 100-lecia objawień w Fatimie, 300-lecia koronacji Cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej czy 25-lecia istnienia diecezji toruńskiej, której patronuje Matka Boża Nieustającej Pomocy. Wystąpił prowadzony przez Jana Łukaszewskiego znakomity Polski Chór Kameralny Schola Cantorum Gedanensis uznawany za jeden z najlepszych chórów zawodowych na świecie. Wybrzmiały przepiękne kompozycje polskie i zagraniczne różnych epok muzycznych, a ich wspólnym mianownikiem było zawołanie „Ave Maria”.

Kościół pw. Matki Bożej Królowej Polski w Toruniu słynie z oryginalnego kształtu i dużego pogłosu, które powodują, że znakomicie brzmi tam muzyka organowa. Kolejny koncert zatem odbył się właśnie na Rubinkowie I. Było to wydarzenie niezwykle o tyle, że w roli wykonawców wystąpiła m.in. zgromadzona publiczność. Tego wieczoru wspominalismy zmarłego przed 12 laty polskiego kompozytora i pedagoga Mariana Sawę. Aby przybliżyć słuchaczom tę wybitną postać i jej filozofię na temat muzyki sakralnej, zaprosiliśmy ks. prof. Kazimierza Szymonika, który dzielił się wspomnieniami z czasów ich przyjaźni i współpracy muzycz-

nej. Publiczność animowana przez ks. Macieja Kępczyńskiego śpiewała pieśni na kolejne okresy roku liturgicznego. Po każdej pieśni wybrzmiewał organowy „komentarz” autorstwa Mariana Sawy, interpretowany muzycznie przez Pawła Głowińskiego. Publiczność mogła też zachwycić się pełnym modlitewnego zabarwienia głosem toruńskiej śpiewaczki Agnieszki Morisson, która wykonała solo trzy utwory kompozytora.

Następne dwa wydarzenia muzyczne odbyły się w jeden weekend. Pierwsze z nich to koncert muzyki dawnej zatytułowany „Iuxta crucem” („Pod krzyżem”). Tematyka koncertu skupiała się na największym misterium chrześcijaństwa, jakim jest męka, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Wyświetlane obrazy przedstawiające wyobrażenie męki i śmierci oraz cierpiącą pod krzyżem Matkę Bożą pozwoliły na głębsze wejście i przeżywanie tajemnicy zbawienia człowieka. Wystąpili wspaniali toruńscy śpiewacy – Magda Anna Aniszkiewicz oraz Karol Bartosiński, a także zespół instrumentów historycznych Intemperata z Bydgoszczy kierowany przez Dorotę Zimną. Koncert odbył się w niekonsekwentnym jeszcze kościele pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy na Bielawach, którego wnętrzem – obok muzyki – mogła zachwycać się liczna publiczność.

Drugim wydarzeniem tego weekendu było czuwanie modlitewne w duchu Taizé. Publiczność zgromadziła się w kaplicy pw. Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej u Ojców Paulinów. Nie był to typowy koncert – akcent został położony na modlitwę poprzez śpiew, rozważanie Słowa Bożego i adorację krzyża. Nabożeństwo zostało przygotowane

Ks. Paweł Borowski

Chór Canto ZSM im. Czesława Niemena z Włocławka zdobywca 1. miejsca w konkursie chóralnym

przez toruńską Wspólnotę Słowo Życia z ks. Pawłem Borowskim oraz – od strony muzycznej – przez bydgoską scholę Psallite Sapienter. Śpiewom i modlitwie towarzyszyły rzadki i piękny instrument – harfa.

Konkurs chóralny

Zwieńczeniem Festiwalu Musica Vera było najbardziej emocjonujące wydarzenie: 2. Ogólnopolski Konkurs Chóralny, do którego 14 października przystąpiło dziewięć niezawodowych chórów i zespołów wokalnych z całej Polski. Chórzyści mieli za zadanie zaprezentować przed jury wybrany przez siebie repertuar z muzyką sakralną oraz jeden utwór obowiązkowy. Laureatem został chór Canto ZSM im. Czesława Niemena z Włocławka prowadzony przez Mariana Szczepańskiego. Drugą nagrodę otrzymał żeński Chór Kameralny Vivace z Pamiątkowa pod kierownictwem Urszuli Grzędy, która została także wyróżniona jako najlepszy dyrygent. Trzecie miejsce ex aequo zajęły dwa chóry – Chór Centrum Myśli Jana Pawła II z Warszawy pod dyрекcją Jana Krutula oraz Schola Cantorum Maximilianum z Józefowa pro-

wadzona przez Zbigniewa Siekierzyńskiego. Ostatni z wymienionych chórów otrzymał również nagrodę specjalną za wykonanie utworu Pawła Łukaszewskiego pt. „Ostatni list św. Maksymiliana do matki”.

Przed ogłoszeniem wyników konkursu została odprawiona Msza św. w intencji papieża seniora Benedykta XVI z okazji jego 90. urodzin. Liturgii przewodniczył ks. prof. Kazimierz Szymonik, a w homilii przytoczył najważniejsze założenia nauczania Josepha Ratzingera – Benedykta XVI o muzyce liturgicznej. To właśnie z nauczania tego wybitnego teologa powstała idea festiwalu muzyki prawdziwej – Musica Vera. Wspólnie modliliśmy się o łaski potrzebne papieżowi.

Dzięki dofinansowaniu przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz przez Województwo Kujawsko-Pomorskie i Miasto Toruń mieliśmy możliwość zaprezentowania muzyki sakralnej w tak dużej dawce. Jesteśmy wdzięczni Bogu i ludziom za ten czas, w którym mogliśmy wspólnie modlić się muzyką.

**Ewelina Głowińska,
koordynator Musica Vera**

ZAPRASZAMY

Przegląd Cecyliński

Po raz 3. Fundacja Chopin w Ogródzie Sztuk, Wydział Teologiczny Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu i Koło Naukowe „Portamus Gaudium” organizuje Cecyliński Przegląd Pieśni i Piosenki Religijnej. Przegląd jak zawsze odbywa się w bliskości wspomnienia liturgicznego św. Cecylii, patronki muzyki kościelnej. W tym roku odbędzie się 18 listopada (sobota) na Wydziale Teologicznym UMK w Toruniu. Termin nadsyłania zgłoszeń upływa 7 listopada. Zgłoszenia i informacje pod nr. tel. 601-686-723 lub na adres portamusgaudium@umk.pl.

Toruńska Strefa Uwielbienia

Duszpasterstwo Młodzieży Diecezji Toruńskiej Kotwica zaprasza na Toruńską Strefę Uwielbienia, która odbędzie się 4 listopada w kościele pw. Ducha Świętego (Ojców Jezuitów) pod hasłem: „Świętym bądźcie, bo Ja jestem święty” (1P 1, 16).

W programie: godz. 15.30 – ewangelizacja uliczna, Koronka do Bożego Miłosierdzia i rozesłanie ewangelizatorów; godz. 16 – uwielbienie, które poprowadzą: Wspólnota Góra Błogosławieństw i Zespół Muzyczny ŚDM Diecezji Łomżyńskiej; godz. 19 – Eucharystia.

Bal Niepodległości

Domowy Kościół Diecezji Toruńskiej 10 listopada po raz 2. organizuje Bal Niepodległości w Dworze Artusa. Zabawę poprowadzi Paweł Królikowski wraz z żoną Małgorzatą Ostrowską-Królikowską, a także wodzić z zespołem muzycznym. Zapewniamy poczęstunek przygotowany przez Hotel Filmar oraz program artystyczny, m.in. występ Orkiestry Wojskowej z Torunia. Ubiegłoroczna edycja cieszyła się dużym powodzeniem. Bilety rozeszły się w błyskawicznym tempie, dlatego już dziś warto podjąć decyzję i zakupić bilet, z którego dochód w całości przeznaczony jest na cele charytatywne. Bilety w cenie 130 zł/os do nabycia w kasie Dworu Artusa w Toruniu, nr. tel. (56) 655-49-29. Organizatorzy gwarantują dobrą zabawę bez alkoholu. Szczegółowe informacje na www.wieczorniepodleglosci.com.pl.

SIŁA MODLITWY

Kult św. Ojca Pio w diecezji toruńskiej rozwija się od 13 lat, szczególnie poprzez Grupy Modlitwy Ojca Pio, których jest 20. Gospodarzem 8. Diecezjalnego Kongresu Grup Modlitwy Ojca Pio, który odbył się 7 października, była parafia pw. św. Józefa Oblubieńca w Grudziądzu

ALEKSANDRA WOJDYŁO

Uczestników powitał proboszcz ks. kan. Zdzisław Syltak. Szymon Hołownia w wykładzie pt. „Rola świeckich w Kościele” zwrócił uwagę na dostrzeganie dobra w każdym spotkaniu człowieka. Receptą na świętość, według prelegenta, jest inspirowanie się życiem świętych i dążenie do świętości na miarę własnych możliwości, dawanie światu nadziei oraz autentyczne świadectwo życia Ewangelią. – Nie czekajmy w czynieniu dobra na jutro, ale wyzwoleni w Chrystusie z lęku czynmy je dziś, tu i teraz – mówił.

Centralnym punktem diecezjalnego spotkania czcicieli św. Ojca Pio była Msza św. koncelebrowana pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego. W homilii bp Andrzej, wspominając swoje spotkanie ze św. Ojcem Pio w San Giovanni Rotondo, podkreślił różańcową i maryjną świętość kapucyna. Zachęcił, aby – jak św. Ojciec Pio – przylgnąć do Maryi i różańca, podpory nadziei chrześcijanina. Nawiązując do przypadającego w tym dniu święta Matki Bożej Różańcowej i wskazując na biblij-

ny rodowód modlitwy różańcowej, bp Andrzej mówił o roli matek w jej poznawaniu. Zasugerował, aby za przykładem św. Ojca Pio jak najczęściej brać do ręki różaniec. – Tak jak Pan Bóg i Ewangelia, różaniec jest zawsze aktualny – podkreślał bp Andrzej. Na potwierdzenie tego wskazał przykłady z historii Europy i Polski, gdy modlitwa różańcowa była siłą i ostoją w walce z wrogiem, a za jej przyczyną osiągnano zawsze zwycięstwo. Liturgię ubogacił śpiew scholi parafialnej.

– Św. Ojciec Pio był człowiekiem nieustannej modlitwy. Z jej siły wypływała jego postawa miłosierdzia, czynienie dobra i zjednoczenia z Bogiem – mówił w referacie pt. „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym” o. Roman Rusek OFM Cap., asystent krajowy Grup Modlitwy Ojca Pio. – Dlatego św. Ojciec Pio, odpowiadając na wezwanie papieża, zakładał grupy modlitwy jako szkoły wiary i czynienia miłosierdzia ze względu na Chrystusa – podkreślał. Modlitwę możemy realizować w trzech etapach: zatrzymanie się i uświadomienie

sobie, przed Kim stajemy, rozmowa z Bogiem, a raczej słuchanie tego, co chce nam powiedzieć, oraz przemiana serca. – Dobrze się modląc stajemy się dobrzy, spokojni, przemienieni, ponieważ Bóg zabiera lęk, a daje pokój – dodawał krajowy asystent.

W łączności z uczestnikami akcji „Różaniec do granic” czciciele św. Ojca Pio w modlitwie różańcowej zawierali Maryi sprawy ojczyzny, diecezji, parafii i siebie samych. Następnie przedstawiciele grup zaprezentowali działania podejmowane w minionym roku. Podkreślano, że zjazd jest okazją do budowania jedności i rozeznawania drogi realizacji modlitewnego charyzmatu grup. Na zakończenie ks. kan. Zbigniew Gański, diecezjalny koordynator GMOP, podziękował członkom i ich opiekunom kapłanom za całoroczne trwanie na modlitwie. Osoby zainteresowane mogły zaopatrzyć się w literaturę oraz dewocjonalia związane ze św. Ojcem Pio. Błogosławieństwo kapłanów oraz uczczenie relikwii świętego kapucyna zakończyło spotkanie.

Grupy Modlitwy Ojca Pio to szkoły wiary i czynienia miłosierdzia ze względu na Chrystusa

Jednym z prelegentów był Szymon Hołownia, który również podpisywał swoje książki

Zdjęcia: Aleksandra Wojdyło

GRUDZIĄDZKIE CENTRUM CARITAS IM. BŁ. JUTY

CARITAS DIECEZJI TORUŃSKIEJ
Pomagamy blisko Ciebie!

RAFAŁ PAROL

Grudziądzkie Centrum Caritas im. bł. Juty realizuje swoją misję na terenie Grudziądza i jego okolic od 26 kwietnia 1997 r. Nie byłoby to możliwe gdyby nie zaangażowanie wielu osób, pracowników, wolontariuszy, przedstawicieli instytucji publicznych oraz przyjaciół Caritas. Kolejna ważna data w historii placówki to 3 listopada, bowiem tego dnia w 1998 r. rozpoczęła funkcjonowanie jadłodajnia. Dożywianie jest kontynuowane i stanowi jeden z najważniejszych programów długofalowej pomocy Caritas.

Na przestrzeni lat 1998 – 2016 nastąpił znaczny rozwój form prowadzonej działalności charytatywnej, co bezpośrednio przełożyło się na rozlokowanie działań w różnych częściach miasta oraz systematyczny wzrost zatrudnienia.

Od początku działalności Caritas na terenie Grudziądza szczególną opieką otaczano dzieci i rodziny. Od wielu lat z powodzeniem funkcjonują na terenie miasta dwie świetlice opiekuńczo-wychowawczo-profilaktyczne im. św. Józefa oraz Przysiań, które obejmują wsparciem 60 dzieci z rodzin dysfunkcyjnych, zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Już dziesiąty rok działa i rozwija się Środowiskowy Dom Samopomocy dla osób niepełnosprawnych intelektualnie i przewlekle psychicznie chorych, będący do dzisiaj jedyną tego typu placówką na terenie Grudziądza. Obecnie z tej formy wsparcia korzysta 40 osób. Miejsce otacza bezpośrednią opieką osoby niepełnosprawne oraz wspiera ich rodziny

i opiekunów, odciążając w ten sposób w trudzie codziennej opieki domowej nad chorym, bardzo często również niepełnosprawnym ruchowo. Dopełnieniem

Centrum Caritas uczestniczy w dystrybucji żywności w ramach programu m.in. POPŻ, czyli żywność dla najbardziej potrzebującej Unii Europejskiej. Dzięki temu

tuczami publicznymi. Realizacja projektów europejskich w latach 2009-16 pozwoliła na organizację profesjonalnego wsparcia dla ok. 800 osób bezrobotnych zagro-

Od początku działalności Caritas na terenie Grudziądza szczególną opieką otaczano dzieci, dla których m.in. funkcjonują dwie świetlice

pomocy dla osób z problemami w poruszaniu się jest prężnie działająca od 1999 r. wypożyczalnia sprzętu rehabilitacyjnego i pomocniczego. Z wypożyczalni mogą skorzystać wszyscy mieszkańcy Grudziądza będący w potrzebie.

W ofercie grudziądzkiej Caritas nie brakuje również typowej pomocy socjalnej, kojarzonej z tzw. rozdawnictwem. Oprócz wspomnianego wcześniej programu dożywiania Grudziądz-

podopieczni Caritas w liczbie 2,6 tys. osób mogą liczyć na wsparcie w formie różnorodnych artykułów spożywczych.

Od momentu członkostwa w Unii Europejskiej placówka regularnie pozyskuje środki z funduszy europejskich na realizację projektów z zakresu aktywizacji zawodowej i społecznej. Dzięki temu Grudziądzkie Centrum Caritas nawiązało szeroką współpracę z instytucjami rynku pracy, lokalnymi firmami oraz insty-

żonych wykluczeniem społecznym w powrocie na rynek pracy.

Jeśli do wspomnianych powyżej działań dodamy jeszcze szereg akcji cyklicznych organizowanych przez Caritas (kolonie, paczki świąteczne, Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom) oraz działalność Centrum Wolontariatu (ponad 1,6 tys. wolontariuszy przeszkolonych w Szkolnych Kołach Caritas), to mamy zarys dzieła miłosierdzia, jakie realizuje od blisko 20 lat Caritas na terenie Grudziądza i jego okolic.

MOC RÓŻAŃCA

Jest takie imię na świecie, któremu można zaufać w każdej chwili. O tym upewniamy się, gdy odmawiamy Różaniec i doświadczamy mocy tej cudownej modlitwy. Trwajmy więc na modlitwie różańcowej nie tylko w październiku

ZENON ZAREMBA

W dniu 18 lutego 1945 r. żołnierze radzieccy przystąpili do szturm i zajęli przedmieścia Grudziądza. Coraz więcej domów było w ruinie. Mieszkańcy kryli się w piwnicach i innych bardziej bezpiecznych miejscach. Nasza liczna już wówczas rodzina mieszkała na przedmieściu w Tarpnie w domu przy ul. Ignacego Paderewskiego, niedaleko zburzonego wówczas kościoła pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa. We wspomnianym przeze mnie dniu do piwnicy, w której ukrywaliśmy się z sąsiadami, wpadła grupa uzbrojonych czerwonoarmistów. Byli bardzo agresywni szczególnie wobec dojrzałych mężczyzn. Pijani zaczęli legitymować ojców rodzin, w tym również mojego ojca śp. Jana Zarembę, który pomimo presji ze strony niemieckich władz nie podpisał dokumentu przy-

należności do ugrupowań niemieckich. Miał tzw. kenkartę, na której widniała pieczęć ówczesnych władz okupanta. Ta pieczęć rozwścieczyła jednego z rosyjskich żołnierzy będącego w stanie upojenia alkoholowego. Natychmiast wyrzucił ojca na niewielkie podwórko i kazał mu stanąć pod ścianą przybudówki z podniesionymi do góry rękoma. Całe podwórko było pokryte grubą warstwą śniegu. Moja śp. mama Maria, w tym czasie matka sześciorga małych dzieci, wybiegła z nami na podwórko. Widząc, że pijany żołnierz wyjmuje broń i chce mierzyć w stronę mojego ojca, uklękła wraz z nami na śniegu. Wyjęła różaniec, który zawsze nosiła przy sobie, i płaczącym głosem zaczęła odmawiać pierwszą tajemnicę Różańca. Zanurzeni po kolana w śniegu płakaliśmy pełni lęku i dziecięcej

bezradności! Pijany czerwonoarmista nie żartował. Skierował broń w stronę ojca, który drżał z obawy przed śmiercią. My coraz głośniejszymi głosami odmawialiśmy Różaniec. W pewnej chwili na podwórku znalazł się wysokiej rangi radziecki oficer z adiutantem, który, widząc tę dramatyczną scenę, wyrwał pijanemu żołnierzowi broń i uderzył go w twarz pejcem ze skórzanymi rzemieńnikami. Adiutant chwycił pijanego współbrata i oddalił się z nim w stronę ulicy. Oficer kazał nam powstać ze śniegu i podszedł do ojca, którego wylegitymował. Okazało się, że ten człowiek doskonale znał sytuację wynikającą z treści dokumentu, czyli fakt, iż ojciec mój był Polakiem i nie pozwolił się zgermanizować. Wszyscy wróciliśmy do piwnicy. Przerażeni, ale szczęśliwi, że ojcu ktoś uratował życie. Odmówili-

Lidia Gdaniec

„Przez moc, którą Bóg Ojciec powierzył w tych ostatnich czasach Różańcowi, nie ma problemu osobistego ani rodzinnego, ani narodowego, ani międzynarodowego, którego nie można byłoby rozwiązać Różańcem”
(Siostra Lucja z Fatimy)

śmy jeszcze modlitwę „Pod Twoją obronę...”, a mama z sześciorgiem małych dzieci: Zenonem, Kazimierzem, Józefem, Janem, Barbarą i Elżbietą, która była najmłodszym dzieckiem, dziękowała Matce Bożej za cud ocalenia naszego ojca, który swoje życie zakończył w wieku 99 lat.

Ja w lutym 1945 r. miałem niecałe 10 lat. Byłem najstarszy, kiedy to się stało. Wierzę, że jest takie imię na świecie, któremu można zaufać w każdej chwili. Kończy się październik, który jest miesiącem wspólnego odmawiania Różańca. Trwajmy jednak nieustannie na modlitwie różańcowej i prośmy Maryję: Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i na wieki... Potrzeba nam silnej wiary w to, że właśnie Maryja, Matka Jezusa Chrystusa nikogo nie opuści w potrzebie. ■

90-lecie parafii

Bp Andrzej Suski święci plac przykościelny

W parafii pw. Matki Bożej Królowej Różańca Świętego w Iłowie-Osadzie 1 października odbyła się Msza św., której przewodniczył i homilię wygłosił bp Andrzej Suski. Tego dnia parafia w Iłowie świętowała odpust ku czci Matki Bożej Różańca Świętego oraz 90. rocznicę poświęcenia kościoła. Do tego wydarzenia wierni byli przygotowywani przez 4-dniowe rekolekcje. Po Eucharystii bp Andrzej poświęcił i uroczystie otworzył plac przykościelny służący parkowaniu samochodów. Po oddaniu placu ks. kan. Jan Pezara podziękował wszystkim, którzy przyczynili się do jego powstania i zaprosił

na poczęstunek przygotowany przez życzliwych i gościnnych parafian.

Ks. Łukasz Figurski

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura, tel. 34 369 43 85